

УКРАЇНА
ВИЩА РАДА ПРАВОСУДДЯ
ЧЛЕН ДРУГОЇ ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ПАЛАТИ
ХУДИК МИКОЛА ПАВЛОВИЧ
УХВАЛА

23 червня 2019, Київ

6663/0/18-19

Член Другої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя Худик Микола Павлович, здійснивши попереднє вивчення дисциплінарної скарги Золотька Віктора Євгеновича, товариства з обмеженою відповідальністю «Керуюча компанія «Дунаєвецький ливарно-механічний завод» стосовно судді господарського суду міста Києва Данилової Мальвіни Володимирівни,

встановив:

23 липня 2019 року до Вищої ради правосуддя за вхідним № 823/0/13-19 надійшла дисциплінарна скарга Золотька В.Є., ТОВ «Керуюча компанія «Дунаєвецький ливарно-механічний завод» (подано через адвоката Жданкіну Л.К.) стосовно судді господарського суду міста Києва Данилової М.В.

Відповідно до протоколу автоматизованого розподілу справи між членами Вищої ради правосуддя від 23 липня 2019 року, вказану скаргу передано мені для проведення попередньої перевірки.

Статус, повноваження, засади організації та порядок діяльності Вищої ради правосуддя визначаються Конституцією України, законами України «Про Вищу раду правосуддя» та «Про судоустрій і статус суддів».

Статтею 108 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» та статтею 42 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» встановлено, що дисциплінарні провадження щодо суддів здійснюють Дисциплінарні палати Вищої ради правосуддя за скаргою щодо дисциплінарного проступку судді (дисциплінарна скарга), поданою відповідно до Закону України «Про судоустрій і статус суддів», або за ініціативою Дисциплінарної палати у випадках, визначених цим Законом.

Відповідно до частини першої статті 43 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» член Дисциплінарної палати, визначений для попередньої перевірки відповідної дисциплінарної скарги (доповідач), вивчає дисциплінарну скаргу і перевіряє її відповідність вимогам закону та наявність підстав для залишення без розгляду дисциплінарної скарги чи відмови у відкритті дисциплінарної справи; за наявності підстав, визначених пунктами 1–5 частини першої статті 44 цього Закону, повертає дисциплінарну скаргу скаржнику.

Вимоги до дисциплінарної скарги встановлено частиною другою статті 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», за змістом якої скарга повинна містити конкретні відомості про наявність у поведінці судді ознак дисциплінарного проступку, який відповідно до частини першої статті 106 цього Закону може бути підставою для дисциплінарної відповідальності судді.

У дисциплінарній скарзі зазначено, що суддею Даниловою М.В. під час розгляду справи № _____ допущено істотне порушення норм процесуального права, у зв'язку з чим скажники просять притягнути її до дисциплінарної відповідальності за вчинення дисциплінарних проступків, передбачених підпунктами «а», «б», «г» пункту 1, пунктами 2, 3 частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів».

Зокрема, скажники вказують, що суддя Данилова М.В. умисно надала невірну оцінку доказам у справі, їх належності, допустимості та достатності, у зв'язку з чим ухвалила судові рішення на підставі доказів, які не підлягали врахуванню, при цьому не взяла до уваги тих доказів, які мали бути враховані, та не зазначила мотивів їх неврахування в судовому рішенні за результатами розгляду справи.

Крім того, у скарзі зазначено, що суддя Данилова М.В. допустила зволікання із виготовленням повного судового рішення у справі, оскільки проголосила його 29 травня 2019 року, а виготовила лише 13 червня 2019 року, що суперечить вимогам статті 233 ГПК України та, на думку скажників, ймовірно було спрямовано на ускладнення його апеляційного оскарження.

Вивчивши дисциплінарну скаргу, приходжу до висновку, що вона всупереч вимогам пункту 3 частини другої статті 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» не містить конкретних відомостей, які вказують на наявність у поведінці судді Данилової М.В. ознак дисциплінарних проступків, що відповідно до частини першої статті 106 цього Закону можуть бути підставою дисциплінарної відповідальності судді.

Так, зміст дисциплінарної скарги свідчить, що скажники не погоджуються із ухваленням суддею Даниловою М.В. судовим рішенням по суті спору, наданою нею при ухваленні цього рішення оцінкою доказам у справі та зробленим на її підставі висновкам. Вказане судові рішення підлягає оскарженню в апеляційному порядку і, як вбачається з Єдиного державного реєстру судових рішень, було оскаржено скажниками до суду апеляційної інстанції, яким відкрито апеляційне провадження у справі. Відповідно, вказаним судом буде надана оцінка правильності застосування судом першої інстанції норм матеріального та процесуального права під час розгляду вказаної судової справи.

При цьому слід зазначити, що Дисциплінарні палати Вищої ради правосуддя, які здійснюють дисциплінарні провадження щодо суддів, не наділені законом повноваженнями встановлювати або оцінювати обставини справи, вирішувати питання про достовірність або недостовірність того чи іншого доказу, а також перевіряти законність та обґрунтованість судових рішень. Виключне право перевірки законності та обґрунтованості судових рішень має відповідний суд згідно з процесуальним законодавством.

Дисциплінарна відповідальність суддів не повинна поширюватися на зміст їхніх рішень.

Дисциплінарне провадження щодо суддів має здійснюватися з урахуванням конституційного принципу незалежності здійснення судочинства та не може бути спрямовано на оцінку судових рішень, які мають переглядатися лише відповідним судом у встановленому процесуальним законом порядку.

Згідно зі статтею 131 Конституції України, статтею 3 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» Вища рада правосуддя не є органом правосуддя. Відповідно до статті 124 Конституції України правосуддя в Україні здійснюється виключно судами. Делегування функцій судів, а також привласнення цих функцій іншими органами чи посадовими особами не допускаються. Виключно законами України визначаються судоустрій і судочинство. Порядок здійснення правосуддя регламентується відповідним процесуальним законодавством України. Позасудовий порядок оскарження актів і дій суддів, які стосуються здійснення правосуддя, неможливий (Рішення Конституційного Суду України від 23 травня 2001 року у справі № 6-рп/2001).

Як вбачається зі змісту спірного рішення, воно містить мотиви, з яких суд дійшов висновку про наявність підстав для задоволення первісного позову та відсутність підстав для задоволення зустрічного позову із посиланням на відповідні норми права, умови правочину та наявні у справі докази.

У рішенні у справі «Серявін та інші проти України» Європейський суд з прав людини наголошує, що згідно з його усталеною практикою, яка відображає принцип, пов'язаний з належним здійсненням правосуддя, у рішеннях судів та інших органів з вирішення спорів мають бути належним чином зазначені підстави, на яких вони ґрунтуються. Хоча пункт 1 статті 6 Конвенції зобов'язує суди обґрунтовувати свої рішення, його не можна тлумачити як такий, що вимагає детальної відповіді на кожен аргумент. Міра, до якої суд має виконати обов'язок щодо обґрунтування рішення, може бути різною залежно від характеру рішення.

З приводу доводів дисциплінарної скарги про допущення суддею Даниловою М.В. зволікання з виготовленням повного судового рішення слід зазначити таке.

Відповідно до частини шостої статті 233 ГПК України у виняткових випадках залежно від складності справи складання повного рішення (постанови) суду може бути відкладено на строк не більш як десять днів. Як вбачається з рішення суду такий строк був обчислений суддею Даниловою М.В. із врахуванням кількості вихідних днів, що припадали на цей період. При цьому слід зазначити, що таке тлумачення за застосування норми права жодним чином не обмежувало право сторони на апеляційне оскарження ухваленого рішення суду, оскільки згідно із частиною першою статті 256 ГПК України апеляційна скарга на рішення суду подається протягом двадцяти днів, а у разі, якщо в судовому засіданні було оголошено лише вступну та резолютивну частини рішення суду, або у разі розгляду справи (вирішення питання) без

повідомлення (виклику) учасників справи, зазначений строк обчислюється з дня складення повного судового рішення.

З огляду на зазначене, вважаю, що у дисциплінарній скарзі не наведено відомостей, які б вказували на безпідставне зволікання суддею Даниловою В.М. з виготовленням вмотивованого судового рішення та порушення у зв'язку з цим процесуальних прав скаржників.

Пунктом 2 частини першої статті 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» передбачено, що дисциплінарна скарга залишається без розгляду та повертається скаржнику, якщо вона не містить відомостей про ознаки дисциплінарного проступку судді.

З огляду на викладене дисциплінарну скаргу слід залишити без розгляду та повернути скаржникам.

На підставі викладеного, керуючись статтею 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», статтями 42–44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», член Другої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя

ухвалив:

дисциплінарну скаргу Золотька Віктора Євгеновича, товариства з обмеженою відповідальністю «Керуюча компанія «Дунаєвецький ливарно-механічний завод» стосовно судді господарського суду міста Києва Данилової Мальвіни Володимирівни залишити без розгляду та повернути скаржникам.

Ухвала оскарженню не підлягає.

**Член Другої Дисциплінарної палати
Вищої ради правосуддя**

М.П. Худик